

איגרת רח"ט מחקר לאנשי ונשות חטיבת המחקר

חטיבה יקרה,

בשנים האחרונות הובלת חטיבת המחקר הייתה משימת חיי. הרגשתי במידה רבה שמסלול חיי המקצועי והאישי הוביל אותי לנקודה הזאת. קמתי כל יום עם תחושת אחריות עצומה ובמקביל עם תחושה שיש איתי חבורה מופלאה של אנשים מיוחדים, מחויבים, שנותנים את כל מה שיש לטובת העם והמדינה.

בחודשים האחרונים חווינו כולנו, ואני בראשכם, זעזוע עמוק. לא עמדנו במה שמצופה מאיתנו, במה שאנחנו מצפים מעצמנו. מהשיחה הראשונה שלי עם החטיבה אחרי שבעה באוקטובר, עוד לפני שביררנו את הפרט הראשון, הבהרתי שבעולם הערכי שבו אני חי אני מתכוון לקחת אחריות. אנחנו נברר ונתחקר כל פרט, כל הערכה שפרסמנו, כל דגל שהרמנו, אבל קודם כל נתייצב באמירה ערכית פיקודית.

בחודשים האחרונים חוויתי עוד משהו – את המחויבות המוחלטת של אנשינו, ההקרבה, היצירתיות, היוזמה. חיילות, חיילים, מפקדות ומפקדים שבכל שנייה ערה נותנים את כל מה שיש להם כדי לנצח. אני גאה בכך גאוה עצומה. ההתאוששות ממפלה היא העדות שיש בנו היכולת לבנות ולתקן.

בימים האחרונים, לתוך הטלטלה הלאומית השתרבבה טלטלה אישית עבירי. קיבלתי חדשות שלפיהן איאלץ להתמודד עם מצב בריאותי שיחייב אותי לסיים את תפקידי באופן מיידי ולרכז את כל כוחותיי כדי להילחם. אני סמוך ובטוח שהאחריות תינתן בידיים ראויות.

בכל שיחה על פיקוד שניהלתי, עם כל פורום, הצבתי בפניכם את התנאי היחיד שאין בלתו, התנאי שאם אינכם עומדים בו אתם במקצוע הלא נכון: אתם חייבים לאהוב את הפקודים שלכם, לשמור עליהם ולהוביל אותם מתוך כבוד ואמונה בכוחות הטמונים בהם.

אני אוהב אתכם, מאמין בכם ותמיד בשבילכם.

אנ"ל עמית סער
ראש חטיבת המחקר